

Virkninger rigtigt, og saa hører jeg til dem, der ganske dristigt tør paastaa, at hvis det ærede Medlem Hr. Ulrich vil pille 41 nye Landbrugere ud, som har købt Ejendom i den frie Omsætning samme Aar, og sammenligne deres økonomiske Vilkaar i Øjeblikket med Egholm-Parcel-listernes Vilkaar, saa er disse 41 Landbrugere ikke en Smule bedre stillede end de 41 Husmænd paa Egholm, selv om disse kun har haft halv saa stor en Formue at begynde med som de andre; jeg er sikker paa, at jeg ikke overdriver i saa Henseende. Men dernæst vil jeg yderligere gøre opmærksom paa, at man glemmer ganske at tage med i Betragtning, at disse Mennesker er gaaet ind under det Vilkaar, at Jordpriserne og Bygningspriserne er dem uvedkommende, de er gaaet ind under det Vilkaar, at Jorden skal forrentes efter den Værdi, den til enhver Tid har. Og efter de nu fra de kommunale Myndigheder indløbne Beretninger om Vurderingsresultaterne viser det sig, at den Jordpris, der her er Tale om, ligger for middelgod Jord mellem 600 og 650 Kr. pr. Td. Land.

Jeg vil saa lige berøre det Udtryk, at jeg skulde have Ansvar for, at disse Mennesker blev „lokket“ ind under en Lovgivning, der bød dem Armod og Trældom i Stedet for Lykke og Velstand. Jeg tror, det er godt, at man slaar fast her, at naar en voksen Mand paa 30—40 Aar lader sig lokke til noget, er han et Fæ; hvis han ikke har lært at tænke, naar han har naaet den Alder, lærer han overhovedet aldrig selvstændig at tage Stilling her i Livet. De, der lader sig lokke, maa ogsaa hoppe, og jeg tror, man ganske kan se bort fra alle dem, der bærer sig ad paa den Maade. De maa selv have Ansvar for deres Handlinger, og det blev klart og tydeligt sagt dem, hvilke Vilkaar der blev budt dem. Altsaa, Lokkeriet kan vi vistnok lade falde; hvis der er nogen, som har ladet sig lokke, er det ikke til Pryd for dem. Jeg vilde for mit Vedkommende nødig have, at jeg, naar jeg var en 30—40 Aar, skulde blive betegnet som en Mand, enhver kunde lokke til dette eller hint, naar der blot blev snakket godt for ham, det vilde hverken tyde paa Intelligens eller Selvstændighed.

Dernæst vil jeg spørge: Hvad er det nu, man byder i det foreliggende Lovforslag? Det, man bød i Loven af 4. Oktober, var efter det ærede Medlems Sige, et Liv i Trældom og Armod, men her skulde altsaa være Betingelser for Lykke og Velstand, da det ærede Medlem

saa stærkt anbefaler dette Lovforslag. Man byder her et Maksimumsbøbel for Laaneværdien paa 22 000 Kr. for Jord og Bygninger tilsammen, og man giver et Tilskud af $\frac{3}{10}$ som et direkte Tilskud til Bygningernes Opførelse, Resten skal forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. Hvilke Vilkaar bød man efter den anden Lov? Man bød et Jordstykke paa 10—14 Tdr. Land til en Vurderingsansættelse af, lad os sige, 6 500 Kr. for noget af den bedste Jord paa Egholm. Man bød et Byggelaan, hvoraf 6 000 Kr. skulde forrentes, der blev altsaa en samlet Forrentningssum af 12 500 Kr. og efter 3 Aar et aarligt Afdrag paa 162 Kr. Vedkommende Husmand fik altsaa et Hjem paa 10—12 Tdr. Land med de her nævnte aarlige Udgifter. Man gav ham saadanne Vilkaar at arbejde under, at man ikke forlangte af ham, at han skulde ofre sin lille opsparede Kapital til Bygninger, medmindre han selv ønskede det, man bød ham saadanne Vilkaar, at han kunde spare sin lille Formue og anvende den til Anskaffelse af Besætning og Redskaber. Naar han gjorde et dygtigt Arbejde, kunde han indtjene Tiendedelen og lidt til, hvis han vel at mærke byggede fornuftigt, og han stod da med et Hjem, med sin lille Kapital til at erhverve Driftsmidler for, med en aarlig Udgift af ca. 630 Kr. og efter tre Aar et Tillæg af 162 Kr. i Afdrag. Denne Lov byder følgende Vilkaar: Man kan købe 6—7 Tdr. Land, men jo mere man giver for Jorden, lokket af de gunstige Laanebetingelser og Hangen og Lysten til at blive saa nær Hjemmen som muligt, desto mindre bliver Bruget, desto højere bliver Laaneværdien og desto strengere Vilkaarene. Jeg vil gerne spørge, om ikke det Tilfælde vil indtræffe Gang paa Gang, at man ifølge denne Lov i Stedet for som efter Loven af 4. Oktober at faa 10—14 Tdr. Land vil faa 6—7 Tdr. Land, der med Besætning vil komme op i 22 000 Kr., og jeg gad vide, om Vilkaarene saa vil blive bedre. Efter den direkte Statsgave, Jordtageren øjeblikkelig har faaet, sidder han med en fast aarlig Forrentning af 13 200 Kr. paa et Brug, som er 3 Tdr. Land mindre, og under Forhold, hvor han ikke har haft Lejlighed til at spare sin lille Kapital til at købe Besætning for. Hvis det ærede Medlem mener, at det giver Lykke og Velstand og ikke det modsatte, maa han revidere sit Regnestykke, thi det er det Resultat, man kommer til.

Jeg har Betæneligheder ved Lovforslaget, fordi det gennem sit Princip byder